

da alienata, quæ teſte Galeno & Hipp. ſunt eiufdem ſubſtantiaë, videlicet aer, flatus, ventus, & ſpiritus, quem etiam in homine faciunt medium inter animam & corpus, vt autem fluctuoſa ſeu naturali huiuſmodi in aere vndatione fit naturæ ab vno in aliud elementum tranſitus, venti ſcilicet ſeu aeris in nubes, & nubium in pluuiam, & pluuiæ ſeu aquæ in corpoream, tam vegetabilis, quam animalis ſubſtantiam, ita quidem vaporoſa chili reſolutio in ſanguinem vertitur, & à ſanguine in carnoſam coaleſcit ſubſtantiam. At vbi à Deo maledictum ſit hoc opus in Macrocoſmo, cœli aut ſunt ænei, & venti ignei & ficci, & fameſcit ſeu potius ſiteſcit creatura, & fiſſuris hiare ſolet arida terra, aut nimio mœrore ſuperfluo videtur lachrymas aer effundere, atque ita aquis ſubmerguntur atque ſuffocantur creaturæ, pari quidem ratione in homine ſæpicule malevole ſpirare ſolet ventus, vel nimium deſiccando atque exurendo, vt in febris multiformibus, vel nimia humiditate organa Vegetationis atque multiplicationis ſubmergendo atque ſuffocando, vt in hydrope & catarrhis ſuffocantibus: Quæ omnia tam in macro quam Microcoſmo accidentia in bono vel mâleuolo DEI afflatu conſiſtunt, in cuius manu nos ſumus, vtpote qui eſt Deus ſeu Dominus tam animæ quam corporis, *Deus fortis, ſpirituum, Deus vniuerſe carnis* vt in Biblio totius veritatis legimus, Num. 16. 22. Ei ergo ſit laus atque honor in æternum, cui etiam toto animo & corde noſtras cogitationes aduerte-re debemus, atque precibus eum fidelibus ſolicitare, vt flatu ſuo beneuolo & clementia pleno nos ab infirmitatibus noſtris liberet, & à ſpiritibus ſeu miniſtris ſuis deſtruentibus ad finem vſque incolumes præſeruet, Amen.

C A P. XIX.

*Quod nubes, niues, grandines, pruina, & huiusmodi alia meteora obſcura,
à ventis Dei in aere procreentur, & quomodo Deus ſit ſo-
lus & vnicus in eorum creatione author
& actor.*

QVOD DEVS ſit non modo Ventorum ſed etiam omnium aliorum meteororum actor & origo, & quod per varia mundi organa ad eorum procreationem operetur quam luculentiffime verbis que plane aureis nobis ſic demonſtrat ſapiens. *Altitudinis firmamentum pulchritudo eius eſt, ſpecies cœli in viſione gloriæ, Sol in aſpectu annuncians, in exitu vas admirabile opus excelsi. In meridiano exurit terram, & in conſpectu ardoris eius quis poterit ſuſtinere, fornacem cuſtodiens in opere ardoris, magnus Dominus qui fecit illum, & in ſermonibus eius feſtinavit iter, Et luna in omnibus in tempore ſuo oſtendit temporis & ſignum eui, A luna ſignum diei feſti, luminare quod minuitur in conſummatione menſis, ſecundum nomen eius eſt mirabiliter creſcens in conſummatione, vas caſtrorum in excelsis, in firmamento cœli reſplendens glorioſe ſpecies cœli, gloria ſtellarum, mundum illuminans in excelsis Dominus; in verbis ſanctis ſtabunt ad iudicium, & non deficient in vigiliis ſuis &c. Eccl. 43. v. 1. ad 12.* Quibus verbis ſapiens in primis plane denotat, ſtellas eſſe ſola organa cœli, mediantibus quibus omnia illuminat, & in inferiora operatur, ad meteororum cuiuſlibet generis procreationem, vnde ſolem vocat vas admirabile, quod in eo, quod dicitur opus excelsi, agnoſcitur eſſe creatura & non creator, quomodo autem magat Deus per ſolem ibi explicat, videlicet calore & ardore, quo fornax humana in opere ardoris ſui conſeruetur, hoc eſt res omnes generantur, conſeruantur, ac tandem in circulo naturæ ad nouæ generationis periodum productæ intereunt, hoc eſt, forma præcedenti orbantur, præterquam quod ipſe cum organo lunari tempora anni in dies & menſes diſtinguit. Denique concludit, non ſolem, ſed Dominum in ſole vel quolibet alio aſtro eſſe formoſitatem cœli, iuxta illud: *Spiritu ſuo cœlos ornavit, gloriâ ſtellarum, tob. 26.* Vnde dicitur *Sol gratiam & gloriâ dans, Pſal. 84. 12.* & mundi illum inatorem, ſic traditur eſſe *mundi lux à qua factus eſt mundus, Ioh. 1.* Mediantibus ergo viſibilibus iſtiuſmodi mundi organis ſeu instrumentis, Deus meteora ſua producit in mundo ſublunari, quod quidem dictus ſapiens immediate in verbis ſequentibus ſic videtur confirmare, *Vide arcum, & benedic illum qui fecit eum, valde ſpecioſus eſt in ſplendore ſuo, gyrauit cœlum in circuitu gloriæ ſue, manus excelsi aptauerunt illum; Imperio ſuo acceleravit niuem, & accelerat coruſcationes emittere iudicii ſui, propterea aperti ſunt theſauri, & euolauerunt nebulae, ſicut aues in magnitudine ſua poſuit nubes, & conſracti ſunt lapides grandinis in conſpectu eius commouebantur montes, & in voluntate eius aſpiravit Notus, vox tonitruu eius reuerberavit terram, tempeſtas Aquilonis & congregatio ſpiritus, & ſicut avis deponens ad ſedendum aſpergit niuem, gelu ſicut ſalem effundit ſuper terram, Frigidus ventus Aquilo ſtauit, & gelavit Cryſtallus in aqua, &c. Eccleſ. 43. 12.* Quibus verbis luculenter indicatum eſt, quod Deus ſit author omnium in genere meteororum, videlicet iridis, niuis, grandinis, nebulae, nubis, venti, Tonitru, Coruſcationis, Tempeſtatis, ſpirituum congregationis, gelu, glaciei, &c. nubium autem generationem à Deo vel ſecundum naturæ mundanæ ordinem ordinatam eſſe dicimus, & tunc vt plurimum operatur Deus ex tabernaculo ſuo ſolari, atque etiam mediantibus aliis instrumentis cœleſti-